

האדריכל ישראל גודוביץ (מימין),

שהחליט להציל את תל-אביב

מציע, בהתנדבות, פיתרונות מקוריים

לבעיית האורבניות של תל-אביב -

אבל העירייה וראשיה מסרבים לקבלו

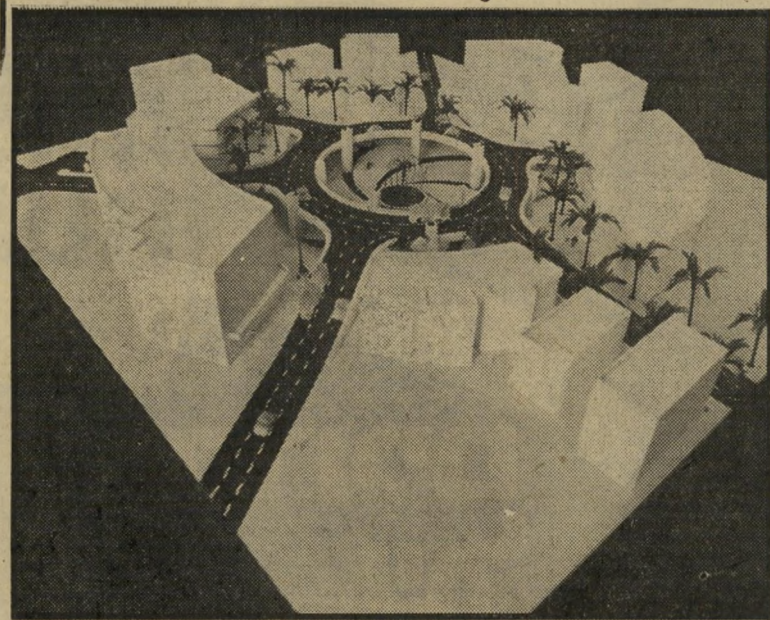
הצילו את תל-אביב

הבעייה העיקרית היא מה לעשות בר חושבי איזור רחוב לוינסקי ובעיקר, אחרי רי הפינוי שמוסכם כבר על דעת הכל, מה לעשות בבתים שיפוננו. ההצעה שיש הגשתי לעיריית תל-אביב, היא להפוך את הבתים לגלריית-זכוכית גדולה, שבה יציגו חברות שונות את מוצריהן, לפני מאות אלפי הנהגים והנוסעים שנכנסים מדי יום ביומו לעיר דרך הכניסה הזאת.

אותן חברות יהיו גם הממונות של פינוי חושבי איזור רחוב לוינסקי, ועבורן זה יהיה מיבצע-פירסומת מצויין. בתוך הברי תים הצעתי להקים גלריות נוספות, כך שמי שירצה להתעניין ביתר פירוט במוצר כלשהו, ויכול לבקר שם, לערוך הזמנה ולקבל ייעוץ.

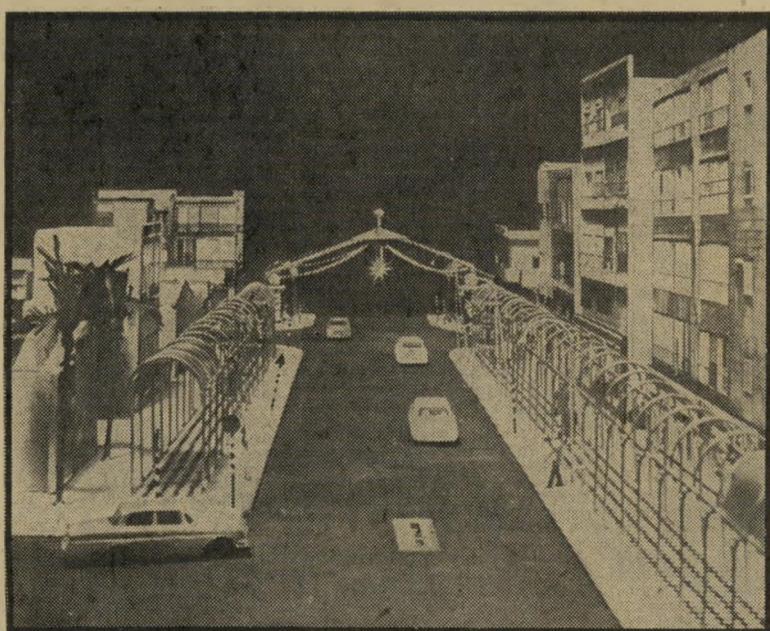
נוסף לכך שהתוכנית ריאליזטית מבחינת ביצועה האפשרי, היא משפרת גם את נוף החזותי של העיר הזאת. ואיכות חיים ואיכות-סביבה חשובות לפעמים הרי בה יותר מאשר הדברים שמעסיקים את האנשים בעיריית תל-אביב, הוא טוען בתוקף.

אולם ברעיון הפתרון לבעיית התחנה-המרכזית לא ראה גודוביץ את סיום תפי קידו. את הרעיון הציג לפני ראש עיריית תל-אביב, שלמה (צ'יצ'י) להט. ראש העיר, אומר גודוביץ, שמע את הדבר רים, רק שמע, בינתיים. התוכנית נמיי צאת, לפחות כפי שנמסר לי בדיונים בעירייה כבר חודשים ארוכים. אני עצמי הצעתי את עבודתי בהתנדבות. אבל בני תיים אין קול ואין עונה מהעירייה. וגור דוביץ ממשיך לפי-שעה בעבודותיו הרי גילות, שעליהן גם פרנסתו.

כיכר דיזנגוף

כפי שהיה רוצה לראות אותה האדריכל ישראל גודוביץ, במרכזו של הרעיון, "הרמת" הכבישים המובילים מן הכיכר ואליה, כך שהכיכר עצמה תישאר פנויה ופתוחה לתנועת הולכי-רגל. הרעיון זכה, כשהוצג לפני כשנה, בבקורות מצויינות, אולם בחוסר-התעניינות מצד הגורמים הנוגעים בדבר בעיריית תל-אביב ובמישרד-השיכון, נשאר עד היום כתוכנית.

יורדי-הסירה

אחת מיזמותיו של גודוביץ לפתרון בעיות איכות החיים בתל-אביב, היה הרעיון שהציע לגבי רחוב יורדי-הסירה בצפון העיר. הצעתו של גודוביץ היא להקים מעבר הולכי-רגל בקיץ ובחורף, מעבר שייראה יפה יותר לעין, וגם יאפשר תנועה שוטפת באחד מהרחובות הסואנים ביותר.

הפיל הלכן המפורסם ביותר במדינה בשנים האחרונות הוא אותו גוש-בסטון מיפלצתי, אשר הוקם בתקציב-יעתק של עשרות מיליוני לירות בדרומה של תל-אביב, ואשר נועד לשמש, במקורו, כ"תחנה-מרכזית החדשה.

בינתיים כבר יודע כל ילד כי תחנה-מרכזית חדשה כזו כנראה לא תהיה לעיר הגדולה במדינה בשנים הקרובות. ואחת הבעיות שנותרה ללא פיתרון היא: מה לעשות, בכל-זאת, במיבנה העצום בגודלו שהוקם. ומלבד הבעייה מה לעי שות במיבנה עצמו מתעוררת גם השאלה מה ייעשה בתושבי רחוב לוינסקי וסביב בתו, שנתקעו ללא-מוצא בלב ההמולה והויהום הנפלט מן המכוניות הנכנסות באלפיהן מדי יום, בכניסה זו של העיר.

נהרות של דין כבר נשפכו בנושא. דיר נים אינסופיים נערכו ברדיו ובטלוויזיה משך שעות ארוכות. וכל אותה עת ישב בסטודיו מפואר בשכונת תל-ברוך שבי חלקה הצפוני של תל-אביב, אדריכל ותיק ובעל-שם, ושירטט קווים על דפים לבנים גדולים.

האדריכל ישראל גודוביץ החליט להציל את תל-אביב. אולם, שלא כדרך שאר מצילים, החליט לפתוח את תוכניתו בי מעשים ורק אחר-כך, כך חשב, ידאג לפירסום הצעותיו. ימים כלילות בילה האדריכל בן ה-43, כשהוא רכון מעל ל"שולחן-השירטוט שלו. לחבריו, שביקרו בסטודיו שלו בשעת העבודה, ניראו הקי וויים והשירטוטים כדבר שלא מן העולם הזה. רעיונותיו המקוריים והחריגים של האדריכל גבה-הקומה והחייבני, הפכו שם דבר בחוגי האדריכלים, וגם בציבור הרחב.

ומדוע שם לו למטרה להציל את העיר? "הסיבה פשוטה", הוא מסביר, "אני אוהב את תל-אביב, ורוצה שיהיה לי ולכולם נעים לחיות בעיר הזאת. כואב לי הלב כשאני רואה את כולם ברחים מכאן. העיר הזאת עומדת להפוך לעיר של זק-נים, לעיר מתה!"

גלריה

של זכוכית

התוכנית המהפכנית המקורית בי יותר שהגה גודוביץ ביחס לתל-אביב, היא זו הקשורה בכניסה הדרומית של העיר, הסמוכה לתחנה-המרכזית החדשה. הרעיון שלי, מספר גודוביץ, שעד לפני שנתיים היה עדיין הממונה על התיכנון הכפרי במישרד-השיכון, "הוא לרכז בי מיבנה החדש של התחנה-המרכזית, שי תחנת-איטובוסים כבר לא ייצא ממנו, את כל בתי-המלאכה הקטנים, סככות המוסכים ושאר העסקים, שהיום חונקים את כל דרום תל-אביב, בלי בעיות, וכלי הוצאות של כסף רב מדי, אפשר להעביר את כולם - שבסך-הכל מהווים מיפגע איכותי וסביב בתי במרכז העיר - אל תחת קורת-גג אחת.

תשובה

לציפיות השעה

אזכר בין פרוייקט לפרוייקט, ולמי רות העיכובים שמוטלים על ביצוע תוכניתו מצד עיריית תל-אביב, הוא ממשתיך להקדיש את עיקר זמנו לתיכנון פרוייקטים ש"יאפשרו לאנשים לחיות בעיר הזאת", כדבריו.

אחת מתוכניותיו אלה מבקשת לפתור את בעיית השכונות הוותיקות שבדרום העיר, "למשל, שכונת-התיקוה", מסביר גודוביץ, שהוא עצמו מתגורר בתל-אביב ונוסע מדי יום לסטודיו שלו שבתל-ברוך. "הצעתי היא לשקם את השכונה, אבל עליידי פינוי התושבים, שהוא הדרך קובלת כיום, אלא עליידי עבודה בת השכונה, בין האנשים. אפשר להתחמון שטחים ירוקים בשכונת-התיקוה. הרתיב את הרחובות, להשאיר את האנשים, כי שם הם חיים וחיו כל הזמן. אבל לדאוג לכך שיוכלו לחיות במקום שכדאי וטוב לחיות בו." הצעה מפורטת בעניין זה, הקרויה "תוכנית-השיקום של גודוביץ", הוצגה גם היא לפני אנשי הנהלת עיריית תל-אביב.

תוכניתו של גודוביץ, כפי שהוא מציג